

PROGRAMACIÓ DE TASQUES DEL NIVELL DE SUFICIÈNCIA

CURS 2014 - 2015

En Paolo és un noi de l'Alguer que ha vingut a estudiar a Barcelona en un Erasmus. Ell sap parlar català perfectament i li ha estat molt fàcil fer amics de seguida perquè la llengua no li és cap obstacle. Malgrat això, s'ha apuntat a un curs del nivell C per treure's una titulació oficial. Té moltes ganes de saber la història d'Esparreguera i els detalls curiosos de la ciutat que l'acull.

Farem un recorregut per tot el que sabem de la vila i ho compartirem amb ell.

Octubre: “Coneguem Esparreguera”

En Paolo ha arribat i ha sentit a parlar molt del Tricentenari. No sap a què es refereix la gent quan ho diu. Visitem la vila d'Esparreguera amb l'arxivera municipal, Rosa M. Codina, que ens explicarà detalls curiosos de la ciutat i els fets dels Tricentenari.

- A classe treballem la notícia i la crònica periodística per recollir què ha passat.
- Pengem els textos corregits al blog de curs.

Novembre: “Li escric per esbrinar...”

En Paolo viu al carrer d'en Tati. Un nom molt curiós que no sap a què es refereix. Ha decidit que ho preguntarà als veïns del barri.

- En grups de dos, hem d'escollir un nom de carrer d'Esparreguera. N'hem d'esbrinar dades i explicar als companys per què aquell carrer es diu d'aquella manera (exposició oral)
- Escriurem una carta formal a l'Ajuntament per proposant un nom per a un nou carrer que s'ha d'inaugurar properament.

Desembre: “Ho entenc perfectament”

(Mes dedicat a la comprensió lectora i oral)

Nivell de suficiència. Curs de llengua catalana C1. Ed. Castellnou (pàg. 7-8 (V/F), pàg. 27-28 (V/F), pàg.28-29 (millor resum), pàg.38 (ordenar fragments), pàg. 47 (V/F), pàg. 48 (millor resum), pàg.61-62 (opcions), pàg. 69-70 (resum i V/F), pàg. 79-80 (opcions, ordenar fragments), pàg. 90-92 (V/F), pàg.99-100 (millor resum), pàg. 101-102 (V/F).

Collita pròpia: CO, les cireres; CO, menjar i nens; CO, ossos forts (podcast RAC1)

PROVA 1r TRIMESTRE

Gener: “I tu, com ho fas?”

El nostre amic de l'Alguer cada cop està més integrat a Esparreguera: en coneix la història, les associacions, els costums, la gent... Li queda, però, un món per descobrir: la gastronomia. Ell és un gran aficionat a la cuina i col·lecciona receptaris d'arreu del món. Un dia a la classe ens porta una recepta algueresa i la comparteix amb tots nosaltres. Nosaltres li farem conèixer receptes pròpies del nostre lloc origen.

- Estructura del text instructiu
- Redacció de la recepta per al blog de Receptaris

Recepta algueresa per compartir

Tòtanos amb fava

1 kg de tòtanos

500 g de fava fresca

Oli d'oliva

1 gra d'all

Julivert

Menta

Sal

Netejau los tòtanos, traient-los l'os central, el negre, los ulls i la boca. Tallau los tòtanos a anells no massa estrets i posau'ls en una greixonera baixa amb oli de oliva, all julivert tritat i una pessigada de sal.

A mitja cuitura, adjuniu les faves tendres sense escorja i deixau coure a foc baix per pocs minuts amb la greixonera tapada.

Primer de posar els plats, aromatizau amb poques fulles de menta.

*[Extret del llibre *La cuina de un temps*, de Benito Carbonella o Carlo Sechi]*

Febrer: “Defenseu la nostra llengua?”

(Mes dedicat a les actituds lingüístiques)

- Estructura del text argumentatiu
- CL, enquesta d'usos lingüístics (reflexió i debat posterior)
- 21 de febrer: Dia Internacional de la Llengua Materna (MARC)
- Actituds lingüístiques: collita pròpia: Maria/actituds lingüístiques/Benvinguts; Maria/actituds lingüístiques/pel dret a somiar

Març: “Cuidem la pronunciació”

(Mes enfocat a millorar la pronunciació de cara a la lectura en veu alta i l'expressió oral de la prova final)

En Paolo, aficionat a la guitarra, ens fa un petit concert a casa seva per celebrar que ja hem fet més de la meitat del curs. Ens canta cançons de tota mena, entre les quals hi ha poemes musicats d'Antoni Canu, un autor molt conegut i premiat de l'Alguer. Mitjançant en Paolo coneixerem la poesia algueresa! Nosaltres ens proposem de tornar-li el regal escollint un poema en català que ens agradi especialment.

- Criteris de pronunciació al detall (donar a la classe i penjar al blog)
- 21 de març: Dia Mundial de la Poesia: els alumnes han d'escollir un poema i treballar-ne la lectura a casa per a fer-la després a l'aula.
- **Prova puntuable de l'expressió oral: situació comunicativa semblant a la prova final**
- **PROVA 2n TRIMESTRE**

Poemes escollits d'Antoni Canu

“L'ESPERANÇA”

Al jardí dels llentiscles
coltives l'esperança
posa-la al palm de la mà,
dona-la als vents
que la portin al més llunyà
corral de la Barbàgia,
on pugui florir entre les pedres
i la sua limfa gota a gota
omplir el temps clar.

II

Deixa que el tou cor
s'alci
de la terra de la malenconia
i vagi
en la Vall dels Nuracs
on de mil·lennis
la llum és gravada en la pedra
i els hòmens forgen l'esperança
per lluitar amb la mort.

“SOLAMENT L’AMOR”

Sé
que no té alfabet
la llengua
que parla
la dolor.
Però
les ferides
que incideixen
el cos
i l’ànima
són sí·labes
que solament
l’amor
sap desxifrar.

“VERSOS”

No vull los meus versos
tancats dins de un calaix.
Vull que vagin
pels carrers,
pels corrals,
entre la roba
estesa al sol,
a desfer lo gel
al cor de la gent.

M'han fet renàixer
i vull viure,
gaudir també
los dies de pluja
lo tedi de l'hivern
quan la llum
se fa més avara
i saber que vindrà
encara el sol
i altres versos muntaran
dels abismes
que bullin de paraules.

Quan los meus ossos
seran raguines amagades,
los meus cants
seran encara pels carrers?
Algú los escoltarà,
altres no,
però viuran com la mia ànima.

“TARDA D'AGOST”

El batec d'ales d'una gavina
sobre carcasses de velles barques
encerclades de dunes d'arena.
La campana de l'iglésia del Rosari
martelleja el vespre
d'aquesta tarda d'agost.
Esguardo l'horitzó cremar

i l'endinsar-se del sol en la mar.
Un altre dia que mor.
En el cor se fa viva la por
al créixer de les ombres.
Pugui la lluna alegrar la casa
amb la seva bona claror.

Antoni Canu (biografia)

<http://web.tiscali.it/antonicanu/> (web oficial de l'autor)

Antoni Canu és un autor nascut a Ocier (població sarda del nord de l'illa de Sardenya), que va arribar a l'Alguer a l'edat de 10 anys. Per tant, la seva llengua materna és el sard. En aquell moment, però, el català era la llengua principal del carrer. Si no parlaves alguerès, no podies jugar amb els altres nens, per tant, era imprescindible per viure a la ciutat. La figura de Canu (casat amb una algueresa i membre actiu d'entitats que lluiten per conservar la llengua) i la seva obra (en català), que no només ha estat reconeguda amb diversos premis a l'Alguer, sinó a nivell de l'Estat italià, és una demostració de com s'han integrat durant segles els sards que arribaven a la ciutat. I diria més, Antoni Canu i la seva esposa, la senyora Maria Musso, són de les poques parelles que als anys 60 continuaren parlant en català als seus fills. De fet, els fills de l'Antoni i la Maria, que tenen un poc més de quaranta anys, és la generació del trencament sociolingüístic no només a l'Alguer, sinó al conjunt de territoris amb llengües minoritzades de pràcticament tot Europa, són de les poques persones que han "mamat" la llengua dels dos pares.

I encara més, per conèixer en profunditat i utilitzar amb més propietat l'alguerès Antoni Canu freqüenta, a partir de 1985, l'Escola de alguerès "Pasquale Scanu" i a partir de 1990 comença a utilitzar l'alguerès també com a expressió poètica. Algun crític ha dit que Canu ha fet seu l'idioma del país que als 10 anys el va adoptar, portant, però dins la memòria i els costums de la terra d'origen: segurament aquest és un dels trets més originals de la seva poesia, que li ha permès ampliar el propi horitzó i, en definitiva, l'horitzó de la literatura catalana de l'Alguer.

Aquest fet l'han convertit certament en un ambaixador de la cultura catalana a Sardenya i a Itàlia, on ha guanyat nombrosos premis literaris.

Parlem ara pròpiament de l'obra de Canu. Antoni Canu ha publicat, fins al moment, tres reculls de poesia. El primer, que portava per títol **Poesies**, fou publicat l'any 1995.

El segon, **En l'arc dels dies**, l'any 2000 –un llibre que fou presentat a moltes localitats de Catalunya i de Sardenya. I el que avui presentem per primer cop al Principat de Catalunya, **Nou Cant** publicat enguany (2007). Tots han estat publicats per Edicions del Sol de l'Alguer amb el suport de l'Escola de alguerés "Pasquale Scanu" i l'Obra Cultural de l'Alguer.

La característica més remarcable de la seva poesia és que, mitjançant un vers curt, àgil i precís, desprovist d'artifici, sap comunicar-nos la seva experiència viscuda i, a voltes, nostàlgicament recuperada. Sap dignificar allò que és quotidià amb un ritme poètic personal, altament intuïtiu. Cal destacar la utilització de figures metafòriques certament inèdites.

Els poemes de Canu presenten una calculada meditació estilística, malgrat que, a voltes, per algun lector pugui semblar que l'autor recorri a allò que hom ha nomenat "paraula viva".

És justament aquesta conjunció la que li dóna valor i frescor a la poesia de Canu: una aparent senzillesa que aconsegueix comunicar uns sentiments, uns records, uns anhels. Però al darrere hi ha una constant feina de revisió, d'autoexigència, d'ajustament, de recerca del mot precís per a aquell context buscant la musicalitat (cercant, si cal, en les fonts de tot el català).

Justament, a nivell lingüístic, també cal destacar la recerca de Canu per trobar una llengua literària que, sense renunciar als trets d'identitat algueresos, sigui compresa per la resta dels catalans. No és una obra localista, d'àmbit reduït, sinó una obra que vol arribar al conjunt de la comunitat lingüística catalana i més enllà.

Del llibre darrer, que és un profund homenatge a la paraula i a la terra, des de l'atalaia de la maduresa.

Abril: “Em recordaré sempre d’aquella cara...”, “Aquella platja era única...”

En Paolo ha rebut una carta de la seva mare. Malgrat que cada dia parlen per l'Skype, l'enyora i troba a faltar els paisatges i els racons de l'Alguer. En una reunió d'amics ens parlarà de com són els seus pares i del paisatge de la seva terra.

“VELLA ALGUER” (Antoni Canu, febrer 1991)

El cel mira el tou cor atzur,
les muralles i les torres ferides.
Vella ciutat,
plena de malenconia i de paraules callades,
en les tues ruïnes
se fermi la mia veu.
S'obriran encara les ventanes tancades?
On és la tua llum antiga
i la llengua dels pares?
Aquí on són les reguines del temps,
ressoni el meu cant pels antics carrers,
on hi eren perfums de vida.

Glossari:

tou, tua, tue adj i pron Possessius que fan referència a la segona persona
atzur adj i m Color del cel, blau
fermar v Lligar alguna cosa a una altra

ventana (cast) f Finestra
reguina/raguina (sard) f Arrel

- Estructura del text descriptiu (persones i paisatges)
- Setmana de la Llengua (Dictat Català, Jocs Florals i Classe Pública)

Maig: “Toca repassar!”

- Jornada Gastronòmica Intercultural
- Repàs de textos argumentatius: més formals i informals: entrada en un blog: exemples!